

prima instanță: C. Valah
instanța de apel: N. Traciuc, M. Anton, Iu. Cotruță

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Mihalachi Alexandru și
Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mihalachi Alexandru
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării
dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, prin care a fost respins
apelul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, admis apelul declarat de
către Mihalachi Alexandru cu modificarea hotărârii primei instanțe,

c o n s t a ț ă:

La 21 iulie 2015, Mihalachi Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la
examinarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că prin procesul-verbal cu privire la
contravenție din 05 ianuarie 2011 a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției
administrative cu aplicarea amenzii.

Nefiind de acord cu procesul dat, la 19 ianuarie 2011 a depus contestație privind
încetarea procesului contravențional. Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Centru mun.
Chișinău din 22 decembrie 2011 contestația a fost respinsă ca neîntemeiată, iar prin decizia
Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2012 a fost casată hotărârea primei instanțe din 22
decembrie 2011, cauza fiind remisă pentru o nouă examinare în fond.

Rejudecând pricina, la 14 noiembrie 2013, Judecătoria Centru mun. Chișinău a
pronunțat hotărârea prin care a fost respinsă contestația înaintată ca neîntemeiată, iar prin

decizia Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2014 a fost casată hotărârea primei instanțe, cauză fiind remisă pentru o nouă examinare în fond, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 03 martie 2015, contestația împotriva procesului verbal a fost respinsă ca neîntemeiată, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iunie 2015 a fost respins ca nefondat recursul și menținută fără modificări hotărârea primei instanțe.

În astfel de circumstanțe a avut statut de contravenient aproximativ 4 ani și jumătate, cât a durat examinarea cauzei contravenționale, care a fost amânată din inițiativa sa doar o singură dată, în rest din cauza lipsei agentului constatat și părții vătămate.

La cererea părții vătămate a fost dispusă efectuarea expertizei, care nu s-a realizat, deoarece partea vătămată nu a achitat costul acesteia.

Consideră Mihalachi Alexandru că urmează să fie constatată încălcarea dreptului lui la judecarea în termen rezonabil a cauzei contravenționale, deoarece sarcina de a pune capăt abuzurilor de drept în ședința de judecată pe parcursul examinării cauzei revine judecătorului, care nu trebuia să tolereze acțiunile părților care au dus la tergiversarea examinării cauzei.

Solicită Mihalachi Alexandru constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a contestației depuse împotriva procesului verbal cu privire la contravenție din 05 ianuarie 2011, încasarea din bugetul de stat în beneficiul lui suma de 12 000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru durata nerezonabilă a procedurii judiciare și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2 500 lei.

Prin hotărârea Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 19 octombrie 2015, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a constatat încălcarea dreptului reclamantului Mihalachi Alexandru la examinarea în termen rezonabil a contestației depuse împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 05 ianuarie 2011.

S-a dispus încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul lui Mihalachi Alexandru suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 2 500 lei cheltuieli de asistență juridică. În rest, pretențiile de încasare a prejudiciului moral în mărime de 7 000 lei, au fost respinse, ca neîntemeiate (f.d. 95, 100-106).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și admis apelul depus de Mihalachi Alexandru, cu modificarea hotărârii primei instanțe, prin majorarea sumei încasate din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Mihalachi Alexandru de la 5000 lei până la 8000 lei. În rest hotărârea Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 19 octombrie 2015, a fost menținută. (f.d.139-152).

La 11 mai 2016, Curtea de Apel a expediat în adresa părților, copia deciziei (f.d. 153).

La 06 iunie 2016, Mihalachi Alexandru a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând modificarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016 în partea încasării prejudiciului moral și anume să fie dispusă încasarea sumei integrale solicitate prin acțiunea înaintată de 12 000 lei.

La 12 iulie 2016, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016 și a hotărârii Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 19 octombrie 2015 cu emiterea

unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea înaintată de către Mihalachi Alexandru ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept citate, Completul de judecată consideră că recursurile declarate la 06 iunie și 12 iulie 2016, sunt depuse în termen. Or, Ministerul Justiție a recepționat copia deciziei instanței de apel, la 24 mai 2016, fapt ce rezultă din copia anexată la recurs, iar referitor la recurentul Mihalachi Alexandru nu sunt date când ultimului i s-a comunicat decizia contestată.

În motivarea recursurilor recurenței au invocat că instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat normele de drept material, iar în concluzie au emis decizii ilegale.

Verificând legalitatea deciziei contestate, în limitele invocate în cererile de recurs depuse de Mihalachi Alexandru și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursurile urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 27 iunie și 13 iulie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților cererile de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, intimații nu au depus referințe, prin care să-și exprime opinia referitor la recursurile declarate.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Mihalachi Alexandru și Ministerul Justiției al Republicii Moldova în cererile de recurs nu au invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept.

Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Mihalachi Alexandru și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursurile declarate de către Mihalachi Alexandru și Ministerul Justiției al Republicii Moldova se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală